

>>> ning, helst sammen med en jordemoder fra den lokale ordning.

Ved et indledende møde med den enkelte praktiserende læge (eller praksis) orienteres om evidensen og baggrunden for projektet. Der gives plads til, at lægen kan bidrage med egen viden, erfaringer og eventuelle tidligere oplevelser i forbindelse med uddannelse og fødsler. Samtalernes forløb og indhold analyseres løbende med kvalitative metoder, og mødernes indhold justeres.

Lang tids erfaring og adskillige studier har vist, at evidens ikke sælger sig selv, og at selv ikke målrettet information nødvendigvis fører til ændringer i praksis. Det er derfor værd at undersøge om aktionsforskning og en inddragende dialogproces i stil med eksempelvis academic detailing kan føre til ændringer.

KONKLUSION

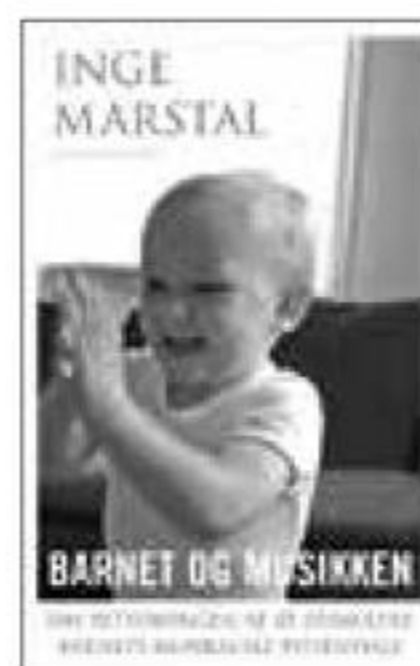
Læger og jordemødre, som ikke allerede informerer gravide om muligheden for at vælge hjemmefødsel, bør overveje at informere om muligheden. Læger, som gerne vil opdateres og gerne vil være bedre klædt på til samtalen med den gravide, kan invitere de nærmeste kolleger til et skræddersyet møde med oplæg, erfaringsudveksling og debat arrangeret af den Decentrale Gruppebaserede Efteruddannelse.

Læger og jordemødre, som ønsker stærkere evidens, kan være med til at iværksætte og gennemføre lodtrækningsforsøg, herunder udarbejdelse af informationsmateriale, rekruttering, osv (1,3). Det ene behøver ikke udelukke det andet.

Referencer

1. Olsen O, Clausen JA. Planned hospital birth versus planned home birth. *Cochrane Database of Systematic Reviews*. 2012 Sep 12;9:CD000352. (Accessed 7. okt. 2012: <http://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/14651858.CD000352.pub2/full>)
2. de Jonge A, van der Goes BY, Ravelli AC, Amelink-Verburg MP, Mol BW, Nijhuis JG, Bennebroek Gravenhorst J, Buitendijk SE. Perinatal mortality and morbidity in a nationwide cohort of 529,688 low-risk planned home and hospital births. *BJOG*. 2009 Aug;116(9):1177-84.
3. Lægmandsrapport: Evidens, information, dialog og praksisudvikling – 'valg af fødested' som case (Accessed 23. aug. 2012: http://www.dsam.dk/files/175/mpu_12_2012_laegmandsrapport.pdf)

Artiklen 'Hjemmefødsel – ny evidens' er en bearbejdet udgave af artikel med samme navn og af samme forfatter bragt i Månedsskrift for Almen Praksis, december 2012.

'Barnet og musikken – om betydningen af at stimulere barnets musikalske potentiale'

Af Inge Marstal
Hans Reitzels forlag 2008
175 sider, pris 225 kr.

Et foster møder musikken i form af de lyde og den susen, der er i livmoderen, og den konstante rytme af moderens hjerteslag. Og her starter, ifølge Inge Marstal, barnets musikalske potentiale. Bogen handler om, hvordan musik og sang har stor indflydelse på selv helt små børn, og hvordan det kan fremme deres udvikling, fx sprogligt og socialt. Bogen opfordrer til at gribe de muligheder, musikken giver for et legende, livsbekræftende og meningsfyldt samvær mellem den voksne og barnet. Det kræver ingen særlige forudsætninger eller musikinstrumenter, men i stedet nærhed og glæde. Der gennemgås forskellige temaer i kapitlerne, både i forhold til alderen på barnet, men der er også kapitler omhandlende fx sang, musikkultur og høresansen. Et

af de kapitler, der overraskede mig, var kapitlet om støj og lyd i hverdagen. Ifølge Inge Marstal er støj i kuvøser målt op til 80-90 decibel, med udsving op til 120 decibel. Og grænsen for påbudt høreværn er 85 decibel! Det er tankevækkende, at lydniveauet er så højt for de små præmature og syge nyfødte. Sidst i bogen er der forslag til, hvordan barnets musikalske udvikling kan støttes og stimulere og inspiration til sange, sanglege og rim. Bogen er skrevet til fagpersoner, der har med 0-6årige børn at gøre og forældre, der har børn i den aldersgruppe. Den er nem at gå til, i et forståeligt sprog, og er veldokumenteret og godt refereret. Hovedparten af bogen er ikke som sådan anvendelig for jordemødre, da den omhandler større børn. Min interesse kommer primært af, at jeg som mor til en pige på 15 måneder kan se, at Inge Marstal har fat i noget. Min datter reagerer tydeligt på musik og har gjort det, fra hun var helt lille. Nu danser hun, trommer, klimprer på klaveret og genkender sanglege ved at være med på fagterne. Jeg er derfor ikke i tvivl om, at Inge Marstal har ret, når hun siger, at alle børn fødes med en spontan musikalitet, som kan udvikles og være til glæde livet igennem.

Anmelder Rebecca Veilgaard Christensen
jordemoder